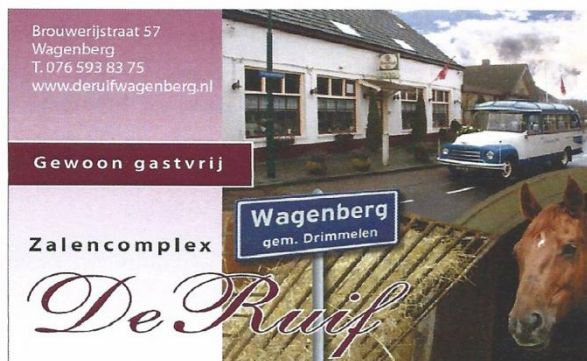

Even over half acht draaide onze hofleverancier Jan zijn bus met een zwierige zwaai het parkeerterrein bij het station op waar iedereen al op hem stond te wachten. Snel de koffers inladen en dan via de dijk op weg naar onze zuiderburen.

De koffiestop is in Wagenberg bij het ons van vorige keren bekende zalencentplex De Ruif. Het pand oogt net uit de winterslaap te zijn ontwaakt, want de buitenkant verdient wel een schoonmaakbeurtje. De binnenkant blijkt nog steeds gedateerd te zijn. De koffie met gebak is lekker en de bediening is vriendelijk. Bij het weggaan worden we hartelijk uitgezwaaid en we vervolgen onze weg naar Gent.

De wieg van Gent ligt aan de samenvloeiing van de Schelde en de Leie. In de middeleeuwen groeide Gent onder impuls van een bloeiende wolnijverheid uit tot een van de grootste steden van Europa. Ook de vlas- en linnennijverheid en het stapelrecht op graan hebben daaraan bijgedragen. Na een korte calvinistische periode kende de stad een zeker verval dat pas keerde tegen het einde van de 18e eeuw, toen de katoennijverheid Gent tot een van de eerste industriesteden van het Europese vasteland maakte. Vandaag de dag is Gent een gezellige studentenstad.

In het Prinsenhof, werd op 24 februari 1500 de latere keizer Karel V geboren. Keizer Karel was al een tijdje weg uit zijn geboortestad, maar hij had er via zijn zuster Maria van Hongarije nog wel de touwtjes in handen. Hij legde enkele maatregelen op die niet door iedereen gewaardeerd werden. Zo moesten via belastingen de hoge kosten van Karels oorlogsvoering worden gefinancierd. Tussen 1539 en 1540 verzetten de inwoners van de stad zich daar hevig tegen. Karel kwam daarop hoogstpersoonlijk vanuit Spanje naar Gent om de tegenstribbelende inwoners een lesje te leren. Kanonnen werden opgesteld op de Vrijdagmarkt, terwijl Duitse en Nederlandse legers de stad bezetten. Karel V zelf trok zich terug in het Prinsenhof waar hij geboren was. Op 3 mei 1540 vernederde keizer Karel V de notabelen van Gent, zijn geboortestad, omdat Gent zich schuldig had gemaakt aan majesteitsschennis tijdens de Gentse revolutie in 1540. De leiders van de opstand werden gearresteerd en hij liet er vijftig van ombrengen. Anderen liet hij voor straf door de stad gaan met een strop om de hals. Sindsdien hebben de Gentenaars als bijnaam de stroppendragers.

In Gent beginnen we met een rondvaart en krijgen bij het aan boord gaan een lunchpakket mee. We bewonderen op de Leie de talrijke gildehuizen in het historisch hart van de stad, waar de mensen op de terrasjes aan de waterkant genieten van het mooie weer.

Op de Lindenlei zien we op het dak een bronzen beeld. Je krijgt de illusie dat de man gaat duiken. Aan de overkant staat op een balkon een beeld dat een duikende dame voorstelt. De Schelde wordt wel eens als man voorgesteld, omdat hij als rivier nogal recht is. De Leie daarentegen is nogal kronkelig en wordt in dat kader als vrouw gezien.

We passeren het **Groot Vleeshuis**, een voormalige overdekte markt en gildehuis. De verkoop van vlees werd in de middeleeuwen in vleeshallen of vleeshuizen gecentraliseerd om de verkoop van vlees te controleren. De thuisverkoop van vlees was verboden.

Het Groot Vleeshuis

De volgende bezienswaardigheid is de “**Dulle Griet**”, een cilindervormig kanon uit het jaar 1431. Het is 5 meter lang en heeft een gewicht van 12.250 kg. Het laden gebeurt via de loop, waarbij buskruit tot ontploffing wordt gebracht waardoor de bolvormige kogel met een gewicht tot 295 kg wordt weggeschoten. Hij heeft slechts een keer geschoten en dat heeft de kanonnier zelf het leven gekost.

We draaien om en varen naar de Lieve en aanschouwen het kasteel **Gravensteen**. Al in de 9e eeuw stond er langs de Leie en de Lieve een burcht. Alleen de donjon , een verdedigbare woontoren, is daarvan overgebleven. Graaf Filips (1168-1191) bouwde in 1180 het kasteel zoals dat nu te zien is. Hij liet een muur optrekken met 24 halfronde torens en de donjon werd maar liefst 30 meter hoog. Daarmee wilde hij zijn macht uitstralen. Het kasteel bleef tot in de 14e eeuw de verblijfplaats van de graven van Vlaanderen, maar graaf Lodewijk van Male vond dat Gravensteen te weinig comfort bood. Hij verhuisde naar het Prinsenhof, waarvan alleen de poort nog bestaat. Het Gravensteen bleef wel het administratief centrum en kreeg later een (beruchte) functie als gevangenis en gerechtshof. Toen ook die elders waren ondergebracht vonden katoenspinnerijen en metaalbedrijven onderdak in het kasteel. In die tijd (19e eeuw) raakte het Gravensteen zwaar in verval en het had niet veel gescheeld of het was gesloopt. Toch is het bewaard gebleven. Het Gentse stadsbestuur wilde voor de wereldtentoonstelling van 1913 goede sier maken met een gerestaureerd kasteel.

Gravensteen

We varen door tot het **Rabot**, een versterkte sluis. Het oorspronkelijke Rabot bestond uit twee torens met daartussen het huis van de sluiswachter, dat in 1860 evenwel deels werd afgebroken voor wegwerkzaamheden. In de loop der eeuwen deed het Rabot dienst als militaire versterking, ijskelder, tolhuis, herberg en elektriciteitscabine. Nu functioneert het als socio-culturele ruimte.

In de onmiddellijke omgeving van het Rabot werden in de jaren 1970 drie grote appartementsblokken gebouwd zonder rekening te houden met de draagkracht van de buurt. Het monument werd als het ware ingesloten. Thans worden de appartementsblokken gesloopt. Men is druk doende met de eerste flat. Aan een grote telescoopkraan hangt hoog in de lucht een container met daarin een bulldozer die etage voor etage neerhaalt.

Het Rabot

Na de rondvaart worden we opgewacht door onze gids die ons meeneemt naar **Patershol**, een oude wijk in het historisch centrum van de stad. Het telt een middeleeuws stratenpatroon. Oorspronkelijk was de buurt een grafelijk militair gebied dat eigendom was van de graven van Vlaanderen. Op het eind van de 13de eeuw hadden zich hier paters gevestigd en ging het gebied naar het schependom van Gent. Toen op het eind van de 15de eeuw de Raad van Vlaanderen in het nabijgelegen Gravensteen werd ondergebracht, vestigden zich in het gebied advocaten en magistraten. Er kwamen later ook middenstanders en ambachtslieden, zoals leerlooiers. Het Patershol werd een gegoede buurt. Toen aan het begin van de 19de eeuw er steeds meer industrialisatie kwam, werd het

Patershol een buurt waar veel arbeiders gingen wonen. Veel van de grote gebouwen werden afgebroken of opgedeeld in kleinere arbeiderswoninkjes, wat tot het ontstaan van beluiken leidde (= doodlopend steegjes met kleine, uiterst primitieve huizen zonder enig comfort). Toen de industrie en z'n werknemers zich op het eind van de 19de eeuw naar de buitenwijken verplaatsten, werd het Patershol met z'n nauwe stratenpatroon geleidelijk een achtergestelde buurt of getto. Tot in de jaren zeventig bleef die gettotoestand bestaan. Vanaf de jaren 1980 trok de oude wijk dankzij zijn centrale ligging en historische waarde investeerders aan en die zorgden voor restauratie, renovatie en toeristische opwaardering. De bestrating met kasseien bleef grotendeels behouden.

We komen uit op het Sint-Veerleplein met de Gravensteen en op de Kraanlei zien we het Manneke Pis van Gent met links en rechts van hem een plassend meisje.

Op de Groentenmarkt lopen we het Groot Vleeshuis in en zien we allerlei soorten specifiek Gents snoepgoed, zoals mokken, knopkes, muilentrekkers, cuberdons en niet te vergeten de Gentse wippers. De Gentse wippers zouden zijn ontstaan toen een Gentse bakkershulp te lang naar zijn vriendin zat te kijken in plaats van zijn karamel in de gaten te houden.

Het Groot Vleeshuis

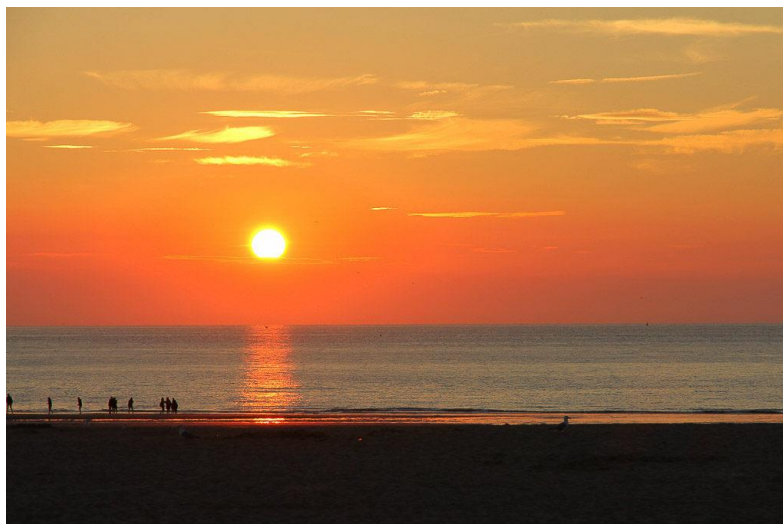
Sfeerplaatje van de Groentenmarkt

We lopen door het Graffitistraatje in het centrum van de stad. De spuitbusartiesten mogen hier officieel geen pieces en tags wegzetten, maar het wordt wel gedoogd. Als je hier gezien wordt terwijl je de muren aan het bespuiten bent zal je daarom geen bon krijgen.

Graffiti Straat

Rond half vijf rijden we naar ons hotel in Oostende, Hotel Royal Astrid, op 50 meter van het strand. Een mooie gelegenheid om van de ondergaande zon te genieten.

Dag 2 IEPER

Klokslag negen uur gaan we op weg naar Ieper. Op de N9 rijdt er geruime tijd een kleine vrachtauto met geringe snelheid voor ons. Als onze chauffeur eindelijk weet in te halen wordt hij geflitst en aan de kant gezet. Puur een gevalletje van pech.

Ieper was in de middeleeuwen een van de grote Vlaamse lakensteden, maar is in de Eerste Wereldoorlog helaas compleet verwoest.

Ongeveer vijf miljoen Britse en Gemenebestsoldaten stapten in die oorlogsjaren door Ieper naar het front. In november 1914 brandden de Lakenhallen, in 1915 moesten de laatste burgers Ieper verlaten en tegen het einde van de oorlog lag de stad geheel in puin.

Steen voor steen is de stad in de oude glorie heropgebouwd. Het oude stratenpatroon bleef behouden en de meeste historische gebouwen zijn nauwgezet gereconstrueerd. Pas tegen het eind van de zestiger jaren was de restauratie praktisch compleet.

Ieper lijkt een oude stad, maar is nog geen honderd jaar!

We hebben de ochtend om op eigen gelegenheid de stad te bekijken. De Grote Markt die het centrum vormt van Ieper blijkt zeer fraai te zijn. Als je op dit grote plein staat kan je je amper voorstellen dat dit zo'n honderd jaar geleden helemaal in puin gelegen heeft.

Het meest opvallende gebouw is de Lakenhal met centraal het Belfort en aan de oostelijke kant Stadhuis Nieuwerck. De noordelijke kant van het plein bestaat vooral uit fraaie horecapanden. Aan de zuidelijke kant staan winkels aangevuld met wat horeca. Hier tussen zit ook Frituur 't Kattekwaad, een cafetaria. De naam verwijst naar de bijnaam van Ieper: Kattenstad. Ieperlingen gooiden in het verleden katten van de Belfortoren! De kat werd in het verleden als een kwade geest gezien en moest, net zoals bijvoorbeeld de heks, gedood worden.

De lakenhal

Horecapanden

We lunchen in de voormalige Belgische Bank op de hoek van de Grote Markt en de Sint-Jacobsstraat.

Om half twee vertrekken we voor een rondtoer langs de Ieperboog, een uitstulping in het westfront rond Ieper tijdens de Eerste Wereldoorlog.

In België zijn 160 Britse begraafplaatsen die alle worden onderhouden door de Britten zelf. Daarvoor hebben zij ca. 120 man in dienst. Er is slechts een Franse begraafplaats. Daar liggen in totaal zo'n 4000 man. De overigen zijn overgebracht naar Frankrijk.

Gedurende de hele oorlog zijn door alle partijen samen zo'n anderhalf miljard granaten afgevuurd en die zijn niet allemaal ontploft. Jaarlijks haalt de DOVO (Dienst voor opruiming en vernietiging van ontploffingstuigen) van het Belgische leger nog zo'n 150 ton explosieven op!

De eerste stop is bij het Essex Farm Cemetery langs het kanaal Ieper-IJzer, net buiten Ieper. Deze plaats is ook wel bekend als "site John McCrae". De Canadese arts John McCrae schreef hier in mei 1915 het wereldberoemde gedicht "In Flanders Fields". Hij liet hier een schuilplaats uitgraven om de eerste gasslachtoffers in 1915 te verzorgen. Zo is het Essex Farm Cemetery ontstaan.

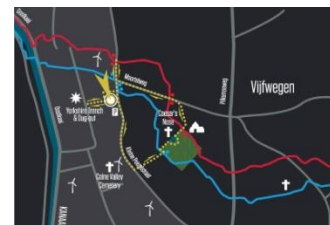
De jongste soldaat die hier ligt was nog maar vijftien jaar.....

Veldhospitaal van John McCrae

Langs het traject van de Ieperboog staan 140 herdenkingsbomen op plaatsen waar de eerste frontlijnen een weg of pad kruisen. Je herkent deze bomen aan de metalen gekleurde korf er omheen. Rode korven duiden op de Duitse frontlijn, blauwe markeren de geallieerde frontlijn. Beide frontlijnen konden slechts op 50 meter afstand van elkaar af liggen.....

We stappen uit bij een informatiepunt in de hoeve Klein Zwaanahof. Hier wordt historisch beeldmateriaal over de Eerste Wereldoorlog getoond en de vorming en de evolutie van de frontlijnen in beeld gebracht.

Deze hoeve ligt letterlijk op twee loopgraven uit 1915 en 1917.

We vervolgen onze tocht naar de Yorkshire Trench and Dug Out. Deze Britse loopgraaf is nauwkeurig gerestaureerd in het oorspronkelijke tracé. Er is ook een in- en uitgang te zien van een ondergrondse constructie.

Bij het Provinciedomein De Palingbeek bezoeken we de Coming World Remember Me, een ode aan een nieuwe toekomst, gegrond in de herinnering aan de verschrikkingen van de Eerste Wereldoorlog. Over drie hectaren strekt zich een veld van 600.000 beeldjes als eerbetoon aan de 600.000 slachtoffers die ten gevolge van de Eerste Wereldoorlog op Belgische bodem vielen.

De beeldjes van klei zijn over een periode van vier jaar gemaakt door een veelheid van mensen en nationaliteiten. De namen van deze peters en meters zijn op identiteitsplaatjes verbonden aan de namen van de slachtoffers. De beeldjes tonen een gebogen figuur die zich lijkt te bezinnen. Hun ruggengraat toont de kracht van het leven, de vastberadenheid om verder te gaan, om te bouwen en niet te breken.

Alle beeldjes samen vormen het Pangea, het supercontinent. De toekomst wordt verbeeld door een groot ei dat op barsten staat en de geboorte voorspelt van de nieuwe mens.

In november 2018 krijgen alle peters en meters een kans om een beeldje op te halen. Voor de resterende beeldjes zoeken de initiatiefnemers een museale bestemming op verschillende locaties, zowel in België als daarbuiten.

We gaan voor de terugreis naar ons hotel eerst terug naar de binnenstad en rijden door de Menenpoort aan de oostelijke kant van het centrum. Ook deze poort is nieuw. Hier heeft altijd een andere versie van de poort gestaan. De huidige Menenpoort is een indrukwekkend monument dat is opgericht ter nagedachtenis aan de gesneuvelden soldaten tijdens de Eerste Wereldoorlog die niet meer teruggevonden zijn of die niet meer te identificeren waren. De namen van de ruim 54 duizend soldaten staan hier vermeld op stenen panelen.

Iedere avond wordt bij de Menenpoort op de trompet de Last Post gespeeld als eerbetoon aan de gesneuvelden. Dit gebeurt om 20 uur 's avonds. Twee uur van tevoren wordt dan het verkeer al omgeleid.

De Menenpoort

Dag 3 BRUGGE

Het oudste deel van de stad is het plein De Burg. Dit plein was oorspronkelijk omwald en voorzien van toegangspoorten. De versterkte burcht had een oppervlakte van ongeveer een voetbalveld en was gelegen op het knooppunt van de Romeinse weg Oudenburg-Aardenburg en de Reie. Later werd dit gebied uitgebreid tot 1,5 ha. Binnen deze versterking werd in het noorden de burchtkerk opgetrokken, toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw en Sint-Donaas. Later werd het bijhorend kapittel van kanunniken gesticht. Hieraan ontleende de burcht zijn tweeledige functie: de zuidelijke helft had een burgerlijke functie en de noordelijke helft een kerkelijke.

We stappen uit op het Bargeplein en lopen vandaar naar het centrum.

Het eerste wat wij tegenkomen is het Prinselijk Begijnhof. Het hof bestaat voornamelijk uit wit geschilderde kleine huisjes uit de 17^e en 18^e eeuw.

Prinselijk Begijnhof

Dit hof is alleen bereikbaar via de Wijngaardbrug. Op nummer 1 is een museum waar je kan zien hoe ze vroeger in deze huisjes leefden. Tegenwoordig wonen er de zusters van de Orde van St. Benedictus. Het ligt aan het Minnewater waar prachtige witte zwanen rondzwemmen.

Over die zwanen is het volgende bekend:

In de lentemaand van 1482 kwam Maria van Bourgondië op bezoek in haar geliefde Brugge om haar favoriete hobby te beoefenen, de valkenjacht. Maar haar paard struikelde tijdens de jacht, ze viel en stierf. Haar echtgenoot Maximiliaan van Oostenrijk die gealarmeerd was door dit ongeval spoedde zich in allerijl naar Brugge. Maria werd begraven en voor Maximiliaan begon een harde tijd. Wat was nu het geval? Al geruime tijd sluimerde een conflict: Brugge wilde dezelfde stadsrechten als Antwerpen. De Bruggelingen, die altijd gekend zijn geweest als een opstandig volkje hielden zich koest zolang Maria leefde, maar toen Maximiliaan ook nog eens extra belastingen oplegde kwamen zij in 1488 in opstand. In deze tijd was Pieter Lanchals, de schout van Brugge, een onvoorwaardelijk medestander en vertrouweling van de aartshertog. Zijn gezag voerde hij uit met ijzeren hand, wat hem allesbehalve graag gezien maakte bij de Bruggelingen. Tijdens de opstand werd Maximiliaan gevangen gezet in huize Craenenburg op de Markt en zolang hij niet toegaf werd elke dag een persoon van zijn hofhouding het hoofd afgehakt. Lanchals werd voor zijn ogen gemarteld, onthoofd en gevierendeeld. Zijn hoofd werd bovenop een lans geëxposeerd aan de Gentpoort, waar vandaag de dag nog steeds een replica hangt.

Toen Maximiliaan uiteindelijk Brugge de voorrechten gaf werd hij vrijgelaten. Maar hij keerde terug en niet alleen. Hij bracht een heel leger met zich mee. De soldaten mochten plunderen zoveel ze wilden. En als herinnering moest de stad Brugge tijdens zijn verdere bestaan "lanchalzen" op de Reien laten leven. Deze "lanchalzen" zijn de witte zwanen.

De Witte zwanen

De historische binnenstad

Op het Walplein staat bierbrouwerij De Halve Maan. Hier wordt het Brugse Zot en Straffe Hendrik gebrouwen, maar de drank wordt buiten de stad gefilterd en gebotteld. De brouwerij wilde af van de tankwagens die het bier naar de bottelarij brachten en daarom is in 2016 een 3276 meter lange bierpijplijn in gebruik genomen die vanaf de brouwerij onder de kasseien naar Waggelwater loopt. Daardoor rijden er per jaar 500 tankwagens minder door het centrum van Brugge.

Stukje van de bierpijpleiding

We lopen langs het Godshuis De Vos aan de Noordstraat. In 1713 werden hier zes huisjes en een kapel gebouwd rond een binnenhofje, dat afgesloten was met een hoge muur. Opdrachtgever voor de bouw was Christiaan De Vos. Zes verarmde weduwen ouder dan vijftig jaar vonden in dit Godshuis onderdak. Het kapelletje is een voorbeeld van eenvoudige laatbarok in Brugge.

Godshuis De Vos

Richting de Burg passeren we het Sint-Janshospitaal. Het hospitaal is één van de meest typische Brugse monumenten en één van de oudste nog bewaarde gasthuizen van Europa. Sinds de 12de eeuw bood het onderdak aan pelgrims, armen en zieken. De drie monumentale ziekenzalen werden in de 13de eeuw opgetrokken. Het broederklooster ernaast is in dezelfde periode gebouwd. Ruim drie eeuwen later werd het zusterklooster bijgevoegd. In 1864 verhuisden de zieken naar een nieuw complex, gebouwd op het zelfde hospitaaldomein. De drie hallen met kerk, voordien één grote ruimte, werden onderverdeeld naar gelang de verschillende functies die aan de historische zalen werden toebedacht.

Sint-Janshospitaal

Om van de Vismarkt op de Burg te komen lopen we door de Blinde-Ezelstraat. De naam is een verwijzing naar de gewoonte van de bierbrouwers om de ezels te blinddoeken die in de tredmolen van de brouwerij moesten lopen en zo te verhinderen dat ze duizelig zouden worden.

Op de Burg gekomen zien we verschillende historische gebouwen, zoals het vroegere Landhuis van het Brugse Vrije, het stadhuis, de Heilig Bloedbasiliek en de voormalige Sint-Donaasproosdij.

Vanuit het Landhuis van het Brugse Vrije werd vroeger het Brugse platteland bestuurd. Van 1795 tot 1984 fungeerde het pand als gerechtshof. Vandaag huist hier o.m. het Stadsarchief en is dit de verzamelpplaats van het geschreven geheugen van de stad.

Landhuis van het Brugse Vrije

Het Brugse stadhuis is één van de oudste van de Lage Landen en stond model voor verschillende andere stadhuisen die nadien in andere steden werden gebouwd. De rijkelijk versierde gevel van het indrukwekkende geheel demonstreert de macht die de burgerlijke macht had in de stad.

Stadhuis met links het Landhuis van het Brugse Vrije

In de Basiliek van het Heilig Bloed wordt de relikwie van het Heilig Bloed van Jezus Christus bewaard. Diederik van de Elzas, graaf van Vlaanderen, bracht de relikwie mee na de tweede kruistocht uit het Heilig Land in 1150.

Trappenhuis van de Basiliek van het Heilig Bloed

De proosdij van Sint-Donaas was een heerlijkheid die door de graaf van Vlaanderen als leen gegeven werd aan een geestelijk waardigheidsbekleder: de proost. De uitgestrektheid van deze kerkelijke heerlijkheid was zeer groot.

De voormalige proosdij werd gebouwd tussen 1662 - 1665 en is het enige stuk van het Sint-Donaascomplex dat niet werd afgebroken tijdens de Franse bezetting. Achter de proosdij ligt de officiële residentie van de gouverneur.

Proosdij van Sint-Donaas

Terug in Oostende lopen we richting het strand. Het is snikheet. Op de Zeedijk ter hoogte van de Drie Gapers staat een standbeeld. Bovenop staat in brons Leopold II in militair uniform, te paard gezeten, en hij kijkt over de eindeloze Noordzee.

Onderaan links staat een meer dan levensgrote beeldengroep, eveneens in brons, voorstellende "Dank van de Kongolezen t.o.v. Leopold II om hen te hebben bevrijd van de slavernij onder de Arabieren".

Rechts, een tegenhanger, die voorstelt "Hulde van de Oostendse vissersbevolking".

Het zijn twee beeldengroepen die nu wat overdreven sentimenteel aandoen. De groep met de Kongolezen is controversieel nu historici de wandaden van het koloniale regime tegen zoveel Afrikanen hebben onthuld. De controverse rond de rol van koning Leopold II in Belgisch-Congo is er de oorzaak van dat enkele jaren geleden onbekenden een hand van een figuur in de "Afrikaanse beeldengroep" hebben afgezaagd.

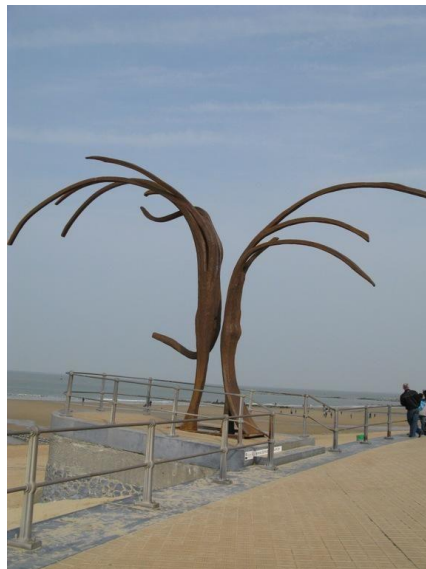
Ruitersstandbeeld Leopold II

We lopen langs de Venetiaanse gaanderij richting de haven.

Venetiaanse gaanderij

Op de boulevard staat het kunstwerk Dansende Golven. Het kunstwerk toont twee dansende figuren, waarvan de ledematen overgaan in golven, welke op hun beurt verwijzen naar de zee.

Dansende Golven

Een terrasje "pikken"

Dag 4 ANTWERPEN

Alvorens we naar huis rijden doen we eerst nog Antwerpen aan. Onderweg wacht ons nog een verrassing: de Scheldetunnel is afgesloten. Dat houdt in dat we zo'n dertig kilometer moeten omrijden.

Op de Plantinkaai draaien we het parkeerterrein op en daarbij tikt onze chauffeur nog net even de klep van een dienstauto van de gemeente aan: lichte kras.

Midden in het drukke centrum van de stad is een wel heel bijzonder middeleeuws stukje Antwerpen, waar het lijkt of de tijd heeft stilgestaan: De geheime Vlaeykensgang. Hier woonden vroeger de allerarmsten. De leefomstandigheden waren daar erbarmelijk, met veel grote gezinnen opeengepakt in kleine ruimtes. Er waren maar twee wc's voor zo'n 100 personen en er was maar één waterpomp.

Vlaeykensgang

We passeren de Stooftstraat. In de 15e eeuw was een stooft of badstooft een badhuis dat als bordeel werd gebruikt.

Onder de Schelde ligt een heuse voetgangers- en fietstunnel, de Sint-Annatunnel. Hij werd in 1933 geopend. Deze 527 meter lange tunnel ligt 31,57 meter onder de grond. Beide kanten hebben een lift voor 40 personen of maximaal 3000 kilo en twee maal twee authentieke houten roltrappen. Dat was voor die tijd uniek.

De houten roltrappen

We komen op de Vrijmarkt waar het museum Plantin-Moretus staat, een historisch museum over de drukkersfamilie. We wippen er even binnen. Op het plein is het gezellig. Er worden allerlei spullen verkocht: inboedel, lappen en dat soort dingen. Het oogt als rommel die je zelfs op Koningsdag niet kwijt zal raken. Toch wordt er flink gehandeld.

Vervolgens is de Groenplaats aan de beurt. Centraal op de Groenplaats staat het beeld van Peter Paul Rubens.

De zuidkant van de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal fungeerde sedert de 13^e eeuw als Antwerpse begraafplaats. Vooral dan voor de armere bewoners die het zich niet konden veroorloven om in de kerk zelf begraven te worden. Het kerkhof maakte deel uit van een tamelijk grote strook allodiale grond waarop het kapittel alle rechten had.

Groenplaats

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal is een gotische kerk en daarom staat het hoofdaltaar naar het oosten gericht. Omdat elke gilde een eigen altaar had kent de kerk 52 altaren.

De ingang is aan de westzijde Dat is 's morgens de donkere zijde, zodat je daar als zondaar naar binnen gaat.

De toren is 123 meter hoog en is daarmee de hoogste kerktoren in de Benelux.

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal

Op de Handschoenmarkt vòòr de kathedraal staat de waterput van Quinten Matsijs met het opschrift:

'Dese putkevie werd gesmeed door Quinten Matsijs. De liefde maeckte van den smidt eenen schilder.'

Het verhaal gaat dat Matsijs, toen hij nog geen schilder was maar smid, verliefd was geworden op Catherina Heyns. Haar vader vond een smid echter niet goed genoeg voor zijn dochter. Quinten Matsijs schoolde zich om tot kunstschilder en bleek daar zelfs zo goed in dat hij met Catherina mocht trouwen. Vandaar: 'De liefde maeckte van den smidt eenen schilder.' Of het verhaal klopt, is niet zeker.

We komen op de Grote Markt uit, een driehoekig plein in het centrum van de stad. De fontein voor het stadhuis is versierd met een beeld van de Romeinse soldaat Silvius Brabo. Die is verbonden met de legende over de herkomst van de naam van de stad. De reus Druoon Antigoon eiste een zware tol van de schippers op de Schelde. Van iemand die niet kon of wilde betalen hakte Druoon de hand af. Silvius Brabo verzette zich tegen de reus, versloeg hem en liet Druoon hetzelfde lot ondergaan als zijn slachtoffers. Brabo hakte Druoon's hand af en wierp die in de Schelde. Antwerpen komt dus van "handwerpen". Althans volgens de legende. Aannemelijker is dat de naam is afgeleid van "de aanwerp", een Zandplaat in de Schelde.

De fontein

Het bovenste beeld aan de gevel stelt Maria voor, daaronder het beeld links Vrouwe Justitia en het beeld rechts Vrouwe Prudentia. Verder zien we aan de gevel drie wapens. Links hangt dat van de hertog van Brabant, in het midden hangt het wapen van Philips II en rechts het wapen van de markgraaf van Antwerpen.

Het stadhuis

De gildehuizen aan de noordkant van het plein zijn niet origineel. Het grootste deel brandde in 1576 af en de huizen zijn daarna gereconstrueerd. Het grootste huis is Het Pand van Spanje op nummer 7 met Sint Joris en de Draak. Sint Joris staat op het punt de draak te verslaan en de draak kan zich nog net aan de gevel vastklemmen. Het lijkt wel of hij elk moment naar beneden kan vallen.

Om twee uur is het tijd om de terugreis te aanvaarden. Door een ongeluk op de snelweg zaten we ruim een uur later nog 43 kilometer van Breda af.

*Restaurant
& Raethuys*

Terug in West-Friesland wordt het diner opgediend in 't Raethuys in Wognum. Er is veel belangstelling voor de tong, die geen tong blijkt te zijn. "Maar wij noemen het tong". Het diner is overigens prima

Rond negen uur komen we aan in de Haringstad.

We kunnen terugzien op een bijzonder geslaagde cultuurreis en willen het bestuur daar graag voor bedanken. Echt **TOP!**

Trix en Edward